

Publicerad 2009-11-30 12:42 av ULJO

En stjärnas fall

Ett ljus i vinternatten
från himlen faller ner
en stjärna dalar stilla
det är vad ögat ser

Det lyser så vackert
mot högburna fjäll
och gnistrar så skönt
kring skogar och tjäll

Det strålar av kärlek
kring stjärnfallets spår
ty stjärnan har tindrat
nog många tusen år

Det andas ett vemod
genom vinternatten
när ljuset falnar ut
över fruset vatten

Det sägs att en önskan
med fallet kommer till
men bara den som ser
får önska vad den vill

Den föddes ur ett eko
från Vintergatans ljus
när den lämnar scenen
den åter blir till grus

Rymdens alla stjärnor
utgör samma mönster
de tänds och de släcks
vid evighetens fönster

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ULJO med Poeter.se id #29816 innehar upphovsrätten